

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» πηγαίνει παντού δρχ. 4. Η αρθραίρετος υπερτίμησή των παρά των «Προσκαρτών» απαγορεύεται. Παρακαλούμε σβην τους «Αποστολούς» μας διαγνώστας, όσους ύποψοι είς την αντίληψή των τοιούτων τι, να μάρ...

Ο ΒΡΑΧΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΜΑ

Τό κήμα χόδς σέ μιά γωνιά ειάλιον αφρισμένο, μ' άποστειμένο, γέροντα, βράχο, σαμαζομένο. Με άτονία τον έδερνε με άσπιαγγη γοβόσα, ό δόμβος τ' άζωγύονταν στόν καθαρών αϊθέρα. Τό κήμα στένω και φρετό να δώ στον έξει ποτό:

Κήμα πές μου γιατί χιλιές τό σύντροφο τό μόνο; Να τον συντρόφο προσπαθή πέρα για να περάσω ν' άνοιξω τις άγκυρές μου κι' άλλους πολλούς να θάψω.

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

το αναφέρουν άμέσως.

Η έπί των άναγνωστών μας άποστειλλομένη συνειργασία για μη ανυπομένειμη έπί δικαιοφάτως κρίσεως έξ δραστηρών πέντε είς γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται έπί όφην.

Πολλοί άναγνώστες μας μάρ γράφουν ότι έπιθυμούν να προμηθευθούν τας έκδόσεις μας για να γυμνασούν συνδρομητικά τού περιοδικού μας, αλλά δυσκολάζονται είς την έκδοσιν έπιταγών. Για να τους διευκολύνουμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τό αντίτιμον των συνδρομών, φύλλον, βιβλίον, Παιρολογίον κ.τ.λ. είς γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα οιασδήποτε τιμής.

Κ. Ε. Χ., Γόθειον. — Μάρ γράφετε στην έπιτολή σας:

«Έλαβον τις χολιές έγκρίσεις σας για έδον τά έν ατάξ. Σας άγχο κατά πρώτον ότι ή διακρισία για' έμιά είνονια όμοιαζον, έστηρίζοντα, έβασίζοντα, ές σημάια μολεδώνη έπί της έπισημείας της θαλάσσης. Αφύερον, ή επιγυμνούση άπομήμεις περί άνιδιοτέλειας ή πηφές άμωτος, καθ' ότι (υιάς του Γιάννη κι' άερολογεί ο Βασιάκης). Τρίτον άπαντάς με άνάμωστον γωσιν κι' αντίμασιν, διότι ένώ έγκρίνετε ές ποιήματα, κατόπιν άποφύγετε δι'έναν περί πινος τζοζέτια με άόριστον ήθος. Καί τέτατον άποφύγετε ότι τάλασσοπλητικά σας κατωρίζοντα τό νοήματα της άπαιτησίας σας ή μάλλον σάρκετες περιπτώσεις καταστρέφεται άλλος διόλον τό κήριον νόημα! Ίδου μία προσπαθίζονσα έπί τούτοις όλομώσεως. Είνε τί... σας τόσο τρώστια, προσεχιστικά και λάμιαρα σαν πινούσα γιατά π' άσπάζει δηλητηριασέονον ποτιζόντα, δηλ. την πρότασιν σας. Τά έπαικολοθημάτα νομίζω πως άπεφειχθήσαν έντελής είνονια. Έπομίνως πινές έν τον έγκρίσεών σας κατωρίσαν παρ' ήνύ άπανάγγουτα! Στο περιοδικό της 16ης Ιουλίου μάρ γράφετε δι' έλλειψην χαρτίου. Δέν σιμιάνε τοιούτον άλλ' άτάξ ή ή ήμην ήτις πάσα έπιτολή αντίβάνονσα τό καθορισθέν βάρος της άρρητιζέται. Διό κι' ταυτην στενογούμια, προς άσφάλεια της άποστολής σας. Ασφαλώς τά όδογομαζία... σημάιατα ήν είνε άπωσ κι' έγκρίσεις σας ή κορονούσα. Πού ένώ γράφετε ότι έγκρίνετε τό 4 ποιήματα μου είς τό περιοδικό σας της 16ης και 23ης Ιουλίου, κατεγχορίζονσα τό 3. Βεβαίως όθ'άμαζατή ένταξίσει στα όδογομαζία κ.τ.λ. σημάιατα, λόγω της στενογομαζίας. Ταύτα είνε άπίσποδεια έμ' όσον γράφατε ότι διαβάσατε τό διήγημά μου κώχι έγκρίνατε, κώχι άνατάξιναν κωχί τον άνοτέριω!»

Δυστυχώς, άγαπητέ φίλε, δέν έννοούμεν τί θέλετε να πής. Γράφετε τις λέξεις και τις φράσεις μωσές, για να μη γίνην... Καρύ τό γράμμα!... Λαυτρό, αλλά πως να καταλάβωμε τί γράφετε και τί έννοείτε; Άνθρωποι είμασθα, δέν είμαστε προφήτα. Δέν άκούμε γρήγορα. Τι θέλετε να σας κωσουμε; Νά πάμε την έπιτολή σας σ' αυτός που διαβάσαν τα ηερολογικά της Αιγύπτου; Φασκία και κόπος μέσας. Γι' αυτό γράσατε στο έξής καθαρά. Τό ποιήμα σας με τον τίτλο «Ελεμολογία» ακαταίτητο έπίσης. Ίδου μερικόν του στίχου π.χ. :

Κι' ένώ του φηροζέω
πός μου κωχίει μιστιζό
τόν πόνο του άντικωζέω
με σημάδι πειστικό.

«Έχει οντίδες λίμης
άπ' τά σπλάνα, άπ' την καρδιά
(του)
ή λέξις σημάδια έκλείπει
λάμπει στη ματιά του.
Τού λέγω ή άπελπισία
περιστοιζέ, ματών, βίωψ, τη φρεζή
(μου)
ουάι δέ βόισω προσασία
και μού λέγει καλοσίγη πέρνει την
(εξή μου).
Τότε για πόνη άντεργουσιούση
με τη γεροντιζή μετοιοφροσίμη
έντιχα άνει δικαιοσίμη
μ' εύχίρη διά την έλεημοσίμη.

Και τώρα; Γιατί έπιμένετε να γράφετε στίχους. Αφήστε τους να πάνε να κορεσθούν κι' αυτό και τό καλό τους. 1. «Ε λ λ η ν α. Αίγιον. — Σας εύχαριστούμεν για όσα μάρ γράφετε, αλλά δυστυχώς τό ποιήμα σας, παρ' όλη σας «την μακίαν διά την καλλιτεχνίαν και δια την ποιήσιν», δέν είνε καλό. Ίδου ή άρχή του:

ΕΙΔΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ
ΤΑΧΥΔΡ. ΚΙΒΩΤ. 61
ΑΘΗΝΑΙ

Σοδαρέτης, έχεμυθεία άπόλυτος. Άποστειλάτε μόνον φάκελλον με διεύθυνσιν σας ή, άν έπιθυμείτε, ψευδώνυμον και Poste Restante με σχετικόν γραμματόσημον, ίνα λάβητε έμπεριστωαμένως έντύπους όδηγίας μας. Άρξας Γραφείου μας επεκτείνεται άπασαν Έλλάδα και μεγάλας Έλληνικής παροικίας έξωτερικού. Οι του έζωτερικού άντι γραμματόσημον άποστειλάτε ανάλογα είνονια κωχί.

«Άγαπητέ κώρι... Σας στέλλω δυό μικρά ποιήματα άν και καταλαβαίνω πως ή ά σής κωρασία, έν τούτοις πολυμω».

Δυστυχώς, δεσποίνις, τά ποιήματά σας, δέν είνε έπιτυχή. Ίδου ή αρχή του ένός έξ αυτών:

Χωρίσαμε ένα θράδι μιστικά
μωχίτες φρεγίω πονειμένα
και άγκαλαστίαμα και κλάψαμα
πικρά τον άδικο αυτόν τον χωρισμό μας.
Σέ είδα πούφρεγες σιγά σιγά
σε μια στιγμή άναμεις ένα σιγάρο
τά μάτια μου θολώσανε, κ.τ.λ.
Μην άπελπίζεστε όστόσο. Διαβάσατε τους ποιήματά μας. Και με τον καιρό θα γράψετε ίσως πιο καλούς στίχους, πράγμα που σας τό εόχομεθα όλοφύχως.